

foreninger (lov nr. 300 af 6. juni 1984) og loven om erhvervsdrivende fonde (lov nr. 286 af 6. juni 1984).

Til § 12

Bestemmelsen er identisk med hhv. § 4, stk. 6 og § 4, stk. 7 i de to eksisterende love.

Til §§ 13–19

Bestemmelserne i kapitel 3 svarer til §§ 9–15 i de to eksisterende love.

Rådet for De europæiske Fællesskaber har i 1988 vedtaget en forordning om toldoplæg, der afløser det nugældende rådsdirektiv om harmonisering af lovgivning om toldoplæg. Når bestemmelserne i den nye rådsforordning om toldoplæg bringes i anvendelse, hvilket tidligst forventes at ville ske i 1992, vil forordningen formentlig give direkte hjemmel til at fastsætte bestemmelser om oplæg og fremstilling af varer under toldkontrol, således at de i kapitel 3 indeholdte bestemmelser vil kunne ophæves.

Til § 20

Bestemmelsen svarer, med de nedenfor angivne ændringer, til § 8a i de to eksisterende love.

Det er i stk. 1 og 2 i bestemmelsen af orienterings hensyn anført, at der for de enkelte ordninger kan gælde forordningsbestemte krav om rentefod og forrentningstidspunkt.

Bestemmelsen i stk. 3 i de eksisterende love er af ordenshensyn flyttet til § 21.

Til § 21

Bestemmelsen svarer til § 8 i de to eksisterende love. Tilbagebetalinger af uretmæssigt ydede beløb omfattes også af bestemmelsen.

Til § 22

Bestemmelsen i stk. 2, som er ny, åbner som anført i de generelle bemærkninger mulighed for, at landbrugsministeren kan delegere sine beføjelser efter denne lov til en institution under Landbrugsministeriet eller en anden statslig institution og i forbindelse med en sådan delegation betemme, at afgørelser truffet af disse myndigheder ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Det er alene hensigten at afskære klageadgang, såfremt der der har fundet sagsbehandling sted i to instanser.

Til §§ 23–28

Bestemmelserne svarer, med de nedenfor angivne ændringer, til hhv. § 16 i lovbekendtgørelse nr. 731 af 13. november 1987 (vedr. landbrugsvarer generelt) og § 20 i lovbekendtgørelse nr. 72 af 11. februar 1988 (vedr. frugt- og gartneriprodukter).

Bestemmelserne i § 23, stk. 6–8 – som er nye – er identiske med de tilsvarende straffebestemmelser i loven om fonde og visse foreninger og loven om erhvervsdrivende fonde.

Ved bestemmelsen i § 26 indføres der et objektiviseret ansvar. Bestemmelsen er identisk med bestemmelsen i Toldlovens § 123, stk. 3.

Til § 29

Bestemmelsen svarer, med de nedenfor angivne ændringer, til hhv. § 17 i lovbekendtgørelse nr. 731 af 13. november 1987 (vedr. landbrugsvarer generelt) og § 21 i lovbekendtgørelse nr. 72 af 11. februar 1988 (vedr. frugt- og gartneriprodukter).

Anvendelsesområdet for administrative bødeforlæg er udvidet, idet det alene vil være en betingelse, at overtrædelsen ikke skønnes at medføre højere straf end bøde.

Hidtil har der stort set alene været hjemmel til at anvende administrative bødeforlæg på eksportrestitutionsområdet.

Til § 31

Fondene bestyres indtil den 31. december 1990 af § 2-udvalgene. De midler, der er opsamlede i fondene på denne dato, foreslås overført til de nye fonde, således at kvægafgifter overføres til den nye kvægafgiftsfond, mælkeafgifter til den nye mælkeafgiftsfond, amtskommunale grundskyldsmidler til promilleafgiftsfondene for henholdsvis landbrugs- og gartneriprodukter osv.

Til § 32

Bestemmelsen er identisk med hhv. § 21 i lovbekendtgørelse nr. 731 af 13. november 1987 (vedr. landbrugsvarer generelt) og § 23 i lovbekendtgørelse nr. 72 af 11. februar 1988 (vedr. frugt- og gartneriprodukter).

Til § 33

På baggrund af erfaringerne med lovens administration og virkemåde samt udviklingen i landbrugs erhvervet, vil der blive foretaget en vurdering af behovet og hensigtsmæssigheden af at videreføre adgangen til at opkræve produktionsafgifter, jf. lovens kapitel 2.